

ZPRAVODAJ ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHRATAVĚ

Poslední akce Žákovského parlamentu *Odpoledne se zvířaty* byla opětovně zrealizována během slunného pondělního odpoledne 11. června, tentokrát v parku bývalé fary, dnes Domova sv. Vavřince – domova pokojného stáří, se kterým naše škola prohloubila v letošním školním roce spolupráci. Do domova chodí jednou týdně skupinky dobrovolníků z řad našich žáků, aby si s obyvatelkami domova děti zahrály nějakou hru, popovídaly a nebo se vydaly na společnou procházku do parku. V pondělí se v parku sešly jiné děti, které přišly babičkám představit své domácí mazlíčky. Nejvíce bylo pejsků, ale představená byla také kočka, králíci, morčata, koza a šnek. Babičky měly velmi nelehký úkol vybrat ve dvou kategoriích nejsympatičtější zvířátko. Děkujeme všem dvoj i čtvernožcům, kteří se svou účastí zasloužili o nadmíru příjemné odpoledne po škole a přišli tak udělat obrovskou radost obyvatelkám domova.

M. Mězlová, P. Burešová
koordinátorky Žákovského parlamentu

Po škole s mazlíčkem a babičkou

Slavnost slabikáře 1. A , 1. B , 1. C

I v letošním školním roce proběhla akce: „Slavnost slabikáře“, která nám ukázala snahu našich téměř 70 prvňáčků, naučit se číst. Do nedávna se pilně učili písmenka a jejich píle byla řádně odměněna. Nejenom, že byli pasováni krásnými šerpami a obdarováni pěknými knížkami, ale především se dočkali úspěchu v podobě čtenářské dovednosti a to je pro ně největší odměnou. Kniha je teď může provázet celým jejich životem jako kamarád, ale také jako rádce, když se budou chtít něco nového dozvědět.

I když to květnové počasí dětem nijak neusnadnilo, bylo velké teplo, které ubíralo síl, přesto se do toho pustily s velkým nasazením a čtení básniček i zpěv se jim moc povedly. Rodiče jim byli velkou oporou a jejich úsilí bylo odměněno též velkým potleskem a výrazem spokojenosti v jejich tvářích.

Na této akci také nechybělo vedení školy, které jako každý rok popřálo dětem hodně školních úspěchů a pomohlo s rozdáváním šerp a knížek.

I my přejeme prvňáčkům spoustu krásných chvil prožitých ve školních lavicích i mimo ně.

Tř. učitelky 1. tříd

Paměť mojí babičky

Moje babička Jitka se narodila rodičům Anně a Josefovi Bečičkům 3. prosince roku 1925 v Dolní Sloupnici, jenž leží poblíž Litomyšle. Babička měla celkem čtyři sourozence, jednu sestru a tři bratry. Vyrůstala v malém domku se zahrádkou. V domě byla jenom půda a dvě místnosti, kde babička spala se sestrou na jedné posteli. Na dvorku byl chlívěk a malá stodůlka, kde chovali zvířata.

Když byla babička v mém věku, byl právě začátek války a probíhala okupace Hitlerem. Babička chtěla po ukončení osmé třídy pokračovat na střední školu, ale nemohla, protože existovaly jenom soukromé školy, které se musely platit. Maminka byla v domácnosti, protože se musela starat o pět dětí a tatínek byl tesař, ale platy moc vysoké nebyly, jenom v létě, kdy bylo vhodné období pro jeho povolání.

Jelikož babička nemohla pokračovat ve studiu, vyžádali si ji příbuzní Burešovi, kteří měli řeznictví a hostinec, kde chtěli, aby pomáhala. Babičce se moc nechtělo, ale Burešovi říkali, že se bude mít dobře, je válka, bude nedostatek jídla a budou jí uschovávat peníze. Babička tedy zde prožila celou válku.

Během války poslouchala babička s rodinou rozhlas z Londýna, kde k lidem promlouval tehdejší prezident Edvard Beneš. Beneš lidi povzbuzoval, ale také objasňoval, jak to skutečně vypadá s válkou. Němci totiž vykládali, že všude vítězí, ale nebyla to pravda. Za Protektorátu byla také zakázána zábava, ale i přesto se babička chodila učit tančit, milovala totiž tanec. Se svými kamarádkami také ráda poslouchala dechovku.

Když bylo babičce 17 let, postihla její rodinu velká tragédie. Byl rok 1942 a babiččin strýc Josef Prušek a jeho dvě děti Miroslava a Ota a manželé Mikulečtí ukrývali ve svém domě člena protifašistického odbojového hnutí Kůželu. Po zradě jistého redaktora k nim přijelo gestapo. Když prohledali celý dům a Kůželu nenašli, rodinu zbili a odvezli do vězení. Po jejich odvezení se Kůžela ukryl do dalšího tajného místa ve Sloupnici. Babiččina maminka mu tam dokonce nosila jídlo. Gestapo se zaměřilo a vyslýchalo zejména devatenáctiletého Otů Prušku, který byl nejvíce v kontaktu s Kůželou. Ota se se svými trýzniteli rval do krve a odmítal cokoli prozradit. Teprve když gestapo přijelo i za starostou obce a vyhrožovalo zatčením celého obecního zastupitelstva i 80 předních občanů, prozradil Ota úkryt hledaného a tím odvrátil nebezpečí hrozící obci. Následně byli Pruškovi i Mikulečtí popraveni dne 3. června 1942. Všichni byli vyznamenáni československým válečným křížem in memoriam. Babičku tato událost velmi zasáhla a poznamenala, proto od té doby nemá ráda Němce.

Když v roce 1948 převzala moc komunistická strana, babička to neprožívala nijak tragicky. Žila na venkově, a tak se jí to moc netýkalo. V roce 1949 se babička přestěhovala do Chrastavy za novou prací. Našla si zde také svého manžela a v roce 1961 se jí narodil syn Jiří. Když po sedmi letech přijeli okupovat zemi Rusové, všichni byli šokovaní. Nikdo nevěděl, co se bude dít, a ani v práci nikdo nepracoval, jenom se diskutovalo. V tu dobu byl malý Jiří na prázdninách v Bílém potoce u babiččiny rodině, ale oba manželé si pro něj raději přijeli.

Revoluční rok 1989. Sametovou revoluci prožívala babička pouze prostřednictvím televize, ale uvítala ji s radostí. Až tehdy se lidé dozvěděli o politických procesech a pronásledování nevinných lidí během komunistického režimu. Babičku to velmi zasáhlo a byla pobouřená, lidé vlastně vůbec netušili, co všechno komunisté prováděli.

Dnes je babičce 92 let a je stále čilá. Zajímá se o sporty, politiku a ráda si čte, luští různé křížovky nebo sudoku. Bydlíme všichni společně doma a prožívá s námi každodenní chvíle. Žije s námi od mého dětství a život bez ní bych si nedovedla představit.

Místo, kde nacházím klid

Takovým způsobem se dokáží vyjadřovat naše děti. Mně se to moc líbí. Vám také?

Hana Šnýdlová, uč. českého jazyka

Ten pocit je uklidňující, příjemný a hlavně uvolňující. Když na mě padají sluneční paprsky, je to jako kdyby mi sám bůh dodával energii.

J. Hille

Miluji, když se příroda probouzí, když všechno okolo mě kvete. Každým směrem se nesou vůně z kvetoucích stromů, z lesa a z mokré trávy. Podívám se na modrou oblohu, kde se nahánějí bílé ovečky, a pustím se do světa fantazie.

K. Holubová

Pro mě osobně je nejlepší místo tam, kde jsou moji přátelé, moje druhá rodina. S nimi vidím i neviditelné, cítím i necítilné a slyším i neslyšitelné.

M. Husák

Mé místo je tam, kde se cítím svobodná. Místo bez jediné osoby, jen ptáci a dlouhá zelená pláň, kde kvetou květiny. Ztrácíme se do neznáma a přitom jsme stále na jednom místě. Za námi mizí veškeré problémy, které se už zdají být dočista malinké.

M. Hejčmanová

Kapky deště se mě dotýkaly po celém těle. Opět padl můj pohled na mé černé šťestíčko, malé kapičky padly na její havranově černou srst, dokud neupadla do bláta. Začala jsem se smát a nechala ji se v blátě válet. Když ji to přestalo bavit, přišla za mnou, lehla si na mě. A tak obě od bláta jsme koukaly na krásné modro - bílé blesky.

N. Kleinhamplová

Tady letí vážka, hele ... tady plave žába a kousek dál se to hemží malinkými pulci. Občas vyskočí ryba nad hladinu vody. Když mě ten pohled po delší době omrzí, hledám na kamenité cestě "pecky", které potom větším kamenem roztluču a objeví se barevné krystalky.

B. Šulcová

Děti umí člověka pobavit a rozesmát tak, že se necítím jako králíček, ale jsem veselé sluníčko. Na pocit únavy zapomenu a začnu aktivně odpočívat. Když s dětmi vyběhneme ven, vítá nás krásně vonící tráva a zpívající ptáci.

K. Schmidtová

Od pohádky k pohádce

Každý rok slavíme Mezinárodní den dětí bez aktovek.

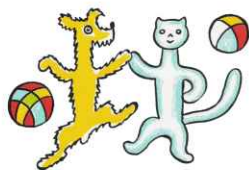
I letos jsme se vypravili do pohádkového lesa, který pro nás zorganizovali nejstarší žáci naší školy. Trasa připravená třídou 9. B vedla od sv. Jána směrem na Ovčí horu. Ani teplo, ani prudké stoupání nebylo pro nikoho problém, protože nám celou cestu zpříjemňovaly hlídky pohádkových postav, které měly pro děti připravené rozličné úkoly.

Během putování od pohádky k pohádce si děti ověřily svůj důvtip, paměť, hbitost a šikovnost. Na konci byl připravený oheň, kde jsme si opekli buřtíky a završili pohádkovou cestu hledáním pokladu.

Závěrem se sluší poděkovat pořádající třídě, ale my bychom chtěli za všechny milé pohádkové postavy, vystupování a komunikaci s dětmi, výběr úkolů a přípravu celé akce třídu 9. B včetně paní učitelky Markéty Mězlové pochválit.

Jak byli nadšení naši druháčci dokládá zpráva Violky Rotschedlové z 2. B:

„Byli jsme na pohádkovém lese. Bylo tam moc fajn. Bylo tam moc pohádkových postav, proto se to jmenovalo pohádkový les. Červená karkulka, vlk, pesek a kočička, jednorozec, panda, loupežníci, piráti, dlouhý, široký a bystrozraký, Jeníček, Mařenka, čarodějnice, Pat a Mat a poslední král a královna. Je těžký se rozhodnout jaký byl nejlepší, asi všechny. To byl můj nejlepší den. Moc a moc nádherný.“

Paní učitelky Inka a Iva

Škola v přírodě 3.B a 4.B

Je pondělí ráno, 11.června. Autobus plný dětí ze třetí a čtvrté třídy míří do Českého ráje. Třetíáky a čtvrtáky čeká škola v přírodě motivovaná poznáváním naší vlasti, dobrodružstvím a výlety.

Ubytovali jsme se v penzionu Diana a odtud jsme podnikali různé výlety do okolí. Poznali jsme krásu Prachovských skal i zříceninu hradu Pařez. Čekal nás také celodenní výlet na hrad Kost, kde jsme byli na pohádkové prohlídce. Cestou zpátky jsme se svezli část cesty vlakem.

Během výletů i v penzionu jsme pracovali ve skupinkách, a sbírali pohádkové mince, za které jsme si na závěr školy v přírodě koupili odměnu.

Ve volných chvílích jsme hráli společenské hry nebo si jen tak spolu povídali.

Náš pobyt byl zakončen společenským večerem, u kterého jsme se velmi nasmáli. Každý z nás si buď sám nebo ve skupině připravil nějaké představení pro ostatní. Nechyběla kouzla, vtipy, hádanky, zpěv ani tanec.

Je středa, 13.června a naše výprava se vrací zpět do Chrastavy. Všichni jsou unavení, ale nabití novými zážitky.

L. Dundová, E. Smrčková

Na návštěvě u hasičů

Poté, co druháčci absolvovali obě lekce preventivně výchovného projektu Hasík na naší škole, přijali jsme na konci roku pozvání k návštěvě HZS v Liberci. Děti měly možnost seznámit se s operačním střediskem, ale i s dalším zázemím hasičů pro jejich náročné služby. Zaujala nás ukázka hasičské výstroje a prohlídka vozového parku. Bonusem byla jízda v terénním pásovém vozidle. Dotazy dětí nebraly konce.

Na závěr exkurze osvěžil rozehřáté hlavičky postřík vodou. A tak se ze vzdělávací a naučné cesty stala skvělá akce, ze které jsme si odváželi spoustu nových poznatků, informací i zážitků.

Ivana Bláhová

BATTLEFIELD

Ve středu 30. 5. 2018 bylo v lanovém centru PROUD v Harrachově živo. 9 týmů základních škol Libereckého kraje se zde utkalo v soutěži Battlefield, která je věnována počtě statečným z Resslovy ulice – Janu Kubišovi a Josefu Gabčíkovi.

Battlefield je branný závod šestičlenných týmů určený pro žáky 2. stupně základních škol. Soutěž je inspirována výcvikem našich parašutistů ve Velké Británii během druhé světové války.

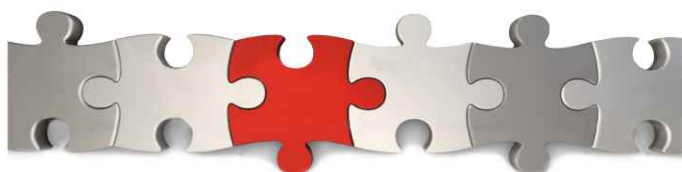
Týmy si vyzkoušeli úkoly, které prověřili jejich fyzickou připravenost, spolupráci, schopnost řešit logické úkoly či prolomit nepřátelské šifry. Na první úkol se žáci připravili již ve škole.

Každé z oblastních kol je věnováno některým z osobností lokálního odboje. Žáci si předem připravili prezentaci, která jim přinesla body do celkového bodování. Osobností prezentace byl pro tento rok Čestmír Šikola – československý voják, příslušník výsadku Clay a politický vězeň komunistického režimu, který pocházel z okresu Semily.

Naše škola měla v soutěži dvě družstva žáků z 9.A. Obě družstva statečně bojovala a vypořádávala se mnohdy s velmi těžkými úkoly. Někdy byla zapotřebí spolupráce celého týmu např. v disciplíně obrův prsten, labyrint, potrubí nebo komunikace.

Jindy se družstvo rozdělilo na poloviny a každá polovina týmu bojovala sama, i když body se přičítali celému družstvu. Byly to např. disciplíny létající stěna, lano, totem nebo síť. Některé disciplíny probíhaly na zemi, jiné ve vyšších polohách – vždyť jsme také byli v lanovém parku. Řada disciplín byla fyzicky náročná a několikrát také náš sportovní duch vyhrál nad psychologickým strachem. Přesto se nám soutěž moc líbila a jsme velmi hrdí na naše umístění – obsadili jsme 3. a 4. místo, což pro nás bylo příjemným zakončením dne.

Petra Burešová (třídní učitelka 9.A)

Zájezd do Prahy a Lidic

Zatímco v minulých 13 letech navštěvovali žáci 9. tříd pražské památky a Lidice vždy na podzim, letos tomu bylo jinak. 23. května se 43 žáků vydalo na exkurzi, která měla tři cíle: chrám Cyrila a Metoděje, ruzyňské letiště a Lidice.

V chrámu Cyrila a Metoděje expozice a film o atentátu na Reinharda Heydricha žáky velmi zaujaly. Mnozí program hodnotili jako nejzajímavější z celého dne. K úspěchu přispěla i průvodkyně, jejíž výklad byl velmi zajímavý a poutavý.

Exkurze na letišti v Ruzyni zaujala hlavně letecké fanoušky a žáky s technickým zaměřením. Zvolili jsme trasu číslo 2, jež je zaměřena na prohlídku provozu na letištní ploše. Od velkých dopravních letadel nás dělily jen metry. Pozemní personál připravoval k letu i největší dopravní letadlo světa A 380 společnosti Emirates. Asi nejvíce zaujal start čínského airbusu A 330, jenž se vznesl od nás ve vzdálenosti necelých 100 metrů.

Odpolední program jsme zakončili v Lidicích. Prohlídka pietního území a tradiční fotografování u sousoší lidických dětí zakončily časově náročnou cestu.

V. Řehořek

POHÁDKOVÝ LES

Na den dětí již tradičně připravují žáci nejstaršího ročníku naší školy „Pohádkový les“ pro děti 1. stupně. Jinak tomu nebylo ani letos, a tak se naši nejmenší žáci (1.-3. třída) mohli projít po lese plném pohádkových bytostí.

Žáci 9.A zvolili nenáročnou trasu směrem k přehradě, která v parných vedrech vedla příjemným lesním stínem. Na začátku trasy se všichni dozvěděli krátký příběh o Pohádkovém lese, kde žijí bytosti, jež jsou začarovány a čekají právě na šikovné děti, které splní sportovně-vědomostní soutěže a tím je zachrání. Pokud se jim vše zdárně podaří, kromě záchrany pohádkových postavíček, můžou ještě najít ukrytý poklad.

A tak se děti vydaly za vílami, loupežníky, indiánkami, třemi prasátky, troli, vojáky, trpaslíky a piráty. Všechny úkoly hravě zvládly a díky pirátům získaly indicie, které je po vyluštění dovedly ke sladkému pokladu.

Z dobře odvedené práce měli všichni radost a po opečení voňavých buřtíků se mohli spokojeně vrátit zpět domů.

A pohádkové bytosti? Ty si dále žijí v lese svým poklidným životem a těší se na své kamarády zase příští rok

Petra Burešová (třídní učitelka 9.A)

Výlet do Oybina 6.A

I když je osm hodin ráno v sobotu 26.5., scházíme se na vlakovém nádraží, abychom společně vyrazili za hranice České republiky.

Deset šestáček a jeden šesták v doprovodu paní M.Houdové a třídní učitelky míří do nedaleké Žitavy. Hlavní atrakcí dne se však stává jízda úzkokolejkou ze Žitavy do Oybina. Ani kouř z parní lokomotivy nás neodradí, a tak usedáme do otevřeného vyhlídkového vagonu.

Zanedlouho už nás vítá skalní ostroh hradu Oybin. Nejprve navštěvujeme dřevěný kostel a poté už začínáme stoupat ke skalním vyhlídkám. Cestou obdivujeme lidi, kteří stoupají po zajištěné cestě, tzv. feratě. Nás čekají železné schody na skálu Scharfenstein, odkud se otevírají nádherné výhledy na Oybin. Pokračujeme dál a přicházíme k boudě a vyhlídce Töpfer. Zde si dáváme zasloužený odpočinek. Není kam spěchat, cesta zpět už vede jen z kopce.

Výlet zakončujeme v cukrárně, kterou již známe z loňského školního výletu. Každý si vybírá, na co má chuť. Někteří zdolávají vynikající dorty, jiní se ochlazují výbornou zmrzlinou. Přestože nám cestou zpět trochu sprchlo, nikomu to nevadilo. Výlet jsme si opravdu užili.

(K.Kašková)

Střevlík 6.A

Také letos jsme se vydali do hejnického Střevlíku, tentokrát však vlakem. V pondělí 28.5. byl pro nás připraven program *Co se děje v úlu II.*

Hned po příjezdu se nás ujal lektor Tomáš, s nímž jsme strávili celé dopoledne. Dozvěděli jsme se spoustu nových informací, zahráli si hry související s daným tématem a ještě si každý přivezl domů vlastnoručně vyrobenou svíčku z včelího vosku.

A co jsme vlastně zažili?

Poznali jsme anatomii včely díky Páje; prohlédli si pod mikroskopy a binolupami bezobratlé živočichy; dozvěděli se, jak to vypadá v úlu; Ája nám předvedla praktický oděv na cestu ke včelám a na závěr jsme zjistili, jak těžký mají včely život při opylování květů.

(K.Kašková)

List kalendáře ukazuje středu 13. 6. a nás čeká třídní školní výlet. Letos míříme do Turnova. Před vlakovým nádražím nakládáme do aut batohy a spacáky a sami nasedáme do vlaku. Cestou ještě díky výluce měníme na chvíli vlak za autobus. V Turnově rychle vyzvedáváme klíče od ubytování a vyrážíme rovnou na výlet. Po chvíli začíná pršet, a tak vytahujeme pláštěnky. Bohužel se jich pár hodin nezbavíme. Než dojdeme do Klokočských skal, s chutí ochutnáváme místní třešně, kterých roste podél cesty spousta. Pak už si užíváme přírodu Českého ráje. Navštěvujeme skalní vyhlídky, za pomoci GPS hledáme ukryté kešky, obědváme u zavřeného hradu Rotštejn a na závěr vytahujeme baterky a prolézáme tři jeskyně. Postupně se o slovo hlásí únava, ale nakonec všichni zpáteční cestu do Turnova zvládají. Ubytovat se, uvařit si večeři a pak hurá do parku - prolezačky, fotbálek, trampolíny... Ve čtvrtek ráno si opět balíme batohy na celý den a odcházíme na vlak, který nás odveze na Malou Skálu. Neprší, ale je chladno. Zahříváme se cestou na hrad Pantheon. Během prohlídky prolézáme jednotlivé kouty a z tišného průvodce se dozvídáme mnoho zajímavých informací. A jelikož byl včera zavřený Rotštejn, rozhodneme se navštívit ještě Frýdštejn. Pěšina stále stoupá, síly ubývají, ale naštěstí zanedlouho stojíme před branou. Někteří překonávají svůj strach z výšek a statečně stoupají na věž. Rozhled do okolí za to ale stojí! Cesta dolů je o poznání snazší a očekávaní raftů na Jizeře žene každého do údolí. Zde je pro nás připraveno pět raftů. Naštěstí se trochu oteplilo a chvílemi se ukazuje i sluníčko. Pro mnohé je to první zkušenost se sjížděním řeky, ale všichni si to užívají. Někdo se i nedobrovolně koupe v Jizeře. Postupně dojíždíme do Dolánek a odevzdáváme rafty. Večer opět rádíme v parku.

Páteční ráno patří úklidu a balení. Poté odcházíme do místní sportovní haly, kterou máme hodinu a půl pro sebe. Hrajeme vybíjenou, fotbálek, tancujeme... Každý si nachází, co ho baví. Využíváme sluníčka a míříme ještě do parku k Jizeře, kde nás čeká orientáček. Všichni obdrží mapu a během tří čtvrté hodiny se snaží najít co nejvíce kontrol. Někdo jde procházkou, někdo to bere vážně a celou dobu běží. Nikdo se neztratil. Jen popálené nohy od kopřiv o sobě dávají ještě dlouho vědět. Po příchodu na ubytování rychle obědváme, nakládáme věci do aut a vyrážíme na vlak. Do Chrastavy přijíždíme se zpožděním, unavení, ale se spoustou nezapomenutelných zážitků.

Děkuji moc všem rodičům za odvoz věcí, napečené dobroty k snídani a zakoupené minerálky a šťávy!!!

(K.Kašková)

Školní výlet 6.A

49.ROČNÍK OLYMPIÁDY MLÁDEŽE 2018

ATLETIKA MLADŠÍ A STARŠÍ ŽACTVO

Termíny : středa 6.6.2018 a čtvrtek 7.6.2018

Místo : Městský stadion v Liberci

Disciplíny:MLADŠÍ ŽACTVO:

Dívky :60m, 600m,dálka,míček,štafeta 4x60

Chlapci:60m,800m,dálka,míček,štaf.4x60 m

STARŠÍ ŽACTVO:

Dívky :4x60m,60m,300m,800m,

dálka,výška,koule ,míček,

Chlapci : 4x60m,60m,300m,1.500,

dálka,koule, výška,míček

Na těchto atletických závodech každý závodí sám za sebe.

Jen ve štafetě 4x60m žáci soutěží pod jménem školy. V nabitě konkurenci se podařilo našim žákům urvat vynikající místa na stupních vítězů:

Mladší žactvo:

3. místo štafeta 4x60m mladší žákyně 35,2 s

2. místo běh na 60m Mikézová Marie 7,8 s

Starší žactvo:

1. místo vrh koulí 4kg Patrik Rubeš 13,02 m

3. místo skok do dálky Honzej Adam 5,03 m

Ani ostatní výkony se neztratili. Naši žáci získali řadu čtvrtých míst a několik postupů do finále jednotlivých soutěží.

Za předvedené výkony si zaslouží uznání a velké poděkování za vzornou reprezentaci školy.

Děkujeme.

Foto k článku na str. 8.

49. ročník Olympiády mládeže - ATLETIKA

ŠKOLNÍ VÝLET DO PRAHY

V zeměpisu, ve vlastivědě i v jiných předmětech se dovídáme o krásách našeho hlavního města Prahy. Proto při výběru kam na školní výlet, Praha jednoznačně zvítězila.

V pondělí 4.června jsme vyrazili.

Cestu autobusem jsme si náramně užili, protože nám byla zpríjemněna horkou čokoládou a možností sledovat pohádku, seriál či poslechem hudby.

V Praze na Černém mostě jsme byli coby dup. Do centra jsme jeli metrem.

Z Malostranského náměstí jsme po Starých zámeckých schodech vystoupali na Pražský hrad. Prohlídka hradu, byla úžasná. Shlédlí jsme - Starý královský palác, expozici Příběh Pražského hradu, baziliku sv. Jiří, Zlatou uličku, katedrálu sv. Víta a Rožmberský palác.

Výměna hradní stráže ukončila naši návštěvu hradu. Nerudovou ulicí jsme došli ke Karlovu mostu, po kterém jsme přešli Vltavu a došli na Staroměstské náměstí. Těšili jsme se na Orloj, ale ten je v současnosti bohužel v rekonstrukci.

Čas rychle ubíhal a my se vydali na zpáteční cestu. Nejprve metrem, potom autobusem s obsluhou a nakonec autobusem, který nás dovezl do Chrástavy. Všichni jsme přijeli plni zážitků a dojmů. Víme, že se do Prahy znovu podíváme.

My, paní učitelky jsme byly moc spokojené, protože jsme s sebou měly jen samé hodné, milé, slušné, usměvavé a poslušné děti.

Blanka Borovanová

